

ՓՈԽԱՆ ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆԻ

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱԿԱՆ ԿՈՆԴԱԿ

ՎԱՍԵՄԱՇՈՒՔ ՏԻԱՐ ԱԼԷՔՍ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ՈՒՂՂՈՒԱԾ

ՄՕՆԹՐԷԱԼԻ ՄԵՋ ԻՐ ԿԱՌՈՒՅԱԾ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

ԲԱՅՄԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

Յիսուսի Քրիստոսի ծառայ Տ. Եղիշէ Արքեպիսկոպոս և շնորհիւ Ամենա-
սուրբ Հոգւոյն Պատրիարք Առաքելական Ս. Աթոռոյս Երուսաղէմի, վերատեսուչ
սուրբ և տնօրինական տեղեացն Քրիստոսի, յորմէ հասցէ շնորհք և օրհնութիւն
ի վերայ Նորին Վսեմութեան Ալէքս Մանուկեանի, մեծի բարերարին Արմէն
Քէպէք Մանուկեան նորակառոյց վարժարանի:

Սրտի անհուն զոհունակութեամբ կ'ողջունենք ազգին անզուգական և մեծ
բարերարը, Տիար Ալէքս Մանուկեանը, մեր օրերու ամենէն պատկառելի և
բացառիկ արժէք ներկայացնող դէմքը: Անհատներու կեանքին մէջ քիչ անզամ
կարելի է հանդիպիլ որ պատուոյ և դիրքի յառաջդիմութիւնը զուգընթաց քա-
լած ըլլայ գուտ անձնական արժանիքին, ինչպէս կը հաստատուի Տիար Ալէքս
Մանուկեանի պարագային: Այս է պատճառը անտարակոյս որ իր կեանքը տե-
սարան մը ըլլալէ աւելի փառք մըն է:

Տիար Ալէքս Մանուկեան այս կերպով մին է ազգային այն բարերարնե-
րէն և պարծանքներէն, որ զիտէ դիմաւորել իր ժողովուրդին կարիքները կիրթ
և ազնուական զգացումներով: Իրեն համար դրամը ուժ մը չէ միայն, այլ ար-
ժէք մը՝ կիրարկուելու արժէքներու ի խնդիր: Առանց այս փրկարար փոխարէ-
նին, դեղին մետաղը զոյն մը և ձայն մըն է միայն:

Բան մը ըլլալէ աւելի բան մը ընելու իղձը ամենէն մաքուր ճիգն է
եղած իր հոգիին: Սրտի և մտքի անստգիւտ յատկութիւններով օժտուած մարդ,
որ վարժուած է միշտ մտածելու թէ իր ժողովուրդին վերականգնումի և զոյա-
տեման ամենէն կենսական լծակը առաւելաբար կրթութիւնը կրնայ ըլլալ և այդ
պատճառով իր ամենէն զորովազեղ ուշադրութեան առարկան ըրած է ազգային
կրթութեան զործը: Մեծ ու սրբատաշ քարերով կառուցուած բարերարութիւն-
ներ են Տիար Ալէքս Մանուկեանի նուիրարբերումները, որոնք իրերայաջորդ սե-
րունդներու երախտիքն ու վկայութիւնը պիտի ունենան իրենց իբրև զրաւական:

Եթէ հարկ ըլլար պատմական հին մեթոտի մը հետեւելով մեր պատմու-
թեան որոշ շրջանները ներկայացնել միակ մարդու մը դէմքովն ու անունովը,

ապահովորար բոլոր ձայները պիտի միանային մեր պատմութեան վերջին շրջանը տիտղոսելու Ալէքս Մանուկեանի անունով, և այս՝ առանց չափազանցութեան:

Մեր ժողովուրդին լատգոյն օրերը կը դուգաղիպին միշտ իր բարոյական մեծութեան թուականներուն: Այդ թուականներէն իւրաքանչիւրին վերև կը սաւառնի դէմքն ու անունը տեսիլքով լեցուն մարդոց, որոնց մէջ կ'ապրի Աստուծոյ հոգին, առաջնորդութեան ճշմարիտ ուժը: Այդ հոգիէն գեղեցիկ բաժին մը կայ Տիար Ալէքս Մանուկեանի մէջ: Առանց այդ ոգիին, ամէն օր մարդուն մէջ ապրող կենդանի տեսիլքին, մենք պատրանքի զոհեր ենք միայն:

«Լաւ է տալ քան առնուլ»,- աւետարանական պատգամին այս կշիռքով է որ կը կշռուի մեծ բարերարին նուիրաբերութիւնը: Այս պատգամը ժողովուրդի մը հոգիին թափը միայն չ'արտայայտեր, այլ կ'անցնի աւելի անդին և կը դառնայ գերագոյն հրահանգութիւն մը բոլոր անոնց համար, որոնք այս անցաւոր աշխարհի երեսին կ'այցուին լուսաւոր ձգողութեամբը անանցին: Մարդեր՝ որոնք գիտեն արդիւնաւորել հոգեղէնին հունձքը, գտնելու տեղութեան կտորը գիրենք ռոտակոխ հալածող արէւներէն, իբրև քաղցրութիւնն ու սփռփանքը ուրիշներու:

Բարեգործութիւնը հոգեկան արարք մըն է իրապէս, երբ տուողը նիւթական նկատումներէ անկախ է, և ստացողները կ'ընդունին զայն երախտագիտական զգացումներով: Այն ատեն է որ ան կը դառնայ «հոտ անուշից», որ բերկրանքի քաղցրութեամբ կը զուարթացնէ ստացողներուն սիրտը և կ'ըլլայ «պատարազ ընդունելի, հաճոյ Աստուծոյ և մարդոց»:

Այս իշխանական նուիրատուութեան օրիթով, որ վստահ ենք թէ վերջինը պիտի չըլլայ իր ցարդ կատարած մեծ բարերարութիւններուն ոսկի շղթային, պարտք կը համարինք Արմէն Քէպէքի մերագն ժողովուրդի զգացումներուն միացնել մեր ալ ուրախութիւնը, աղօթելով որ մարդացեալ Փրկիչը մեր Յիսուս Քրիստոս կրթանուէր և մեծանուն բարերարին պարգեւէ արեւաատութիւն, առողջութիւն և երջանկութիւն, որոյէսգի ան տակաւին երկար տարիներ շարունակէ իր ազգապարծան և փրկարար զործը, Սփիւռքի բոլոր կեդրոններուն մէջ, բերբարելու իր ժողովուրդին գաւազները:

Մնամք ողջունիւ Քրիստոսաւանդ սիրոյ և օրհնութեամբ՝

ԵՂԻՇԷ ԱՐՔԵՊՍ. ՏԷՐՏԷՐԵԱՆ

Պատրիարք Երուսաղէմի

24 Սեպտ. 1978, Երուսաղէմ